

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 15. maj 2006
Kontor: Forvaltningsjuridisk kt.
J.nr.: 2006-2213-6
Sagsbeh.: MKG

Besvarelse af spørgsmål nr. 1-5 (B 89), som Folketingets Kommunaludvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 26. april 2006

Spørgsmål 1:

"Er det ministerens opfattelse, at det honorar, som vederlægges menige medlemmer af kommunale råd, sjældent svarer til en egentlig aflønning i forhold til arbejdsbyrden?"

Svar:

Hvis der med spørgsmålet sigtes til, om det faste vederlag til kommunalpolitikere i almindelighed vil indebære en timeløn svarende til timelønnen i et almindeligt job, så er svaret, at det vil det formentlig sjældent. Det har imidlertid heller ikke været hensigten med vederlagsreglerne.

Den gældende vederlagsmodel tager udgangspunkt i et fast vederlag til alle kommunalpolitikere. Modellen er således et udtryk for vederlæggelse af selve funktionen som kommunalpolitiker, dvs. ledelsen af kommunen gennem det politiske arbejde i navnlig kommunalbestyrelsen. Vederlaget afspejler derfor ikke nødvendigvis det enkelte kommunalbestyrelsesmedlems arbejdsbyrde.

Spørgsmål 2:

"Finder ministeren det logisk, at et honorar, der sjældent svarer til en egentlig aflønning i forhold til arbejdsbyrden, nedsættes, når arbejdsbyrden nedsættes væsentligt i et enkelt år?"

Svar:

Arbejdsbyrden i hvervet som politiker vil altid variere over tid. Arbejdsbyrden afhænger bl.a. af de konkrete opgaver, som skal udføres, af de politiske beslutninger, som skal træffes, og af de hverv, som det enkelte kommunalbestyrelsesmedlem påtager sig.

Som nævnt under besvarelsen af spørgsmål 1 er det faste vederlag et udtryk for vederlæggelse af selve funktionen som kommunalpolitiker og af-

spejler ikke nødvendigvis det enkelte kommunalbestyrelsesmedlems arbejdsbyrde.

Derfor mener jeg heller ikke, at der ville være grundlag for en ordning, hvor der løbende skulle foretages en vurdering af arbejdsbyrden i de enkelte kommunalbestyrelser med henblik på at justere vederlaget derefter.

Som bekendt er overgangsåret 2006 et helt særligt år i kommunal henseende. Et år med to kommunalpolitiske organer på samme niveau i rigtig mange kommuner. Og et år, hvor der derfor er god grund til at se samlet på vederlæggelsen af hvervet som medlem af begge disse organer.

Vederlagsreglerne for 2006 er i det lys fastsat med udgangspunkt i det gældende vederlagsniveau for kommunalbestyrelsesmedlemmer og ud fra en generel vurdering af den ekstraopgave og det ekstraansvar, som i 2006 påhviler de kommunalpolitikere, der varetager to samtidige hverv i henholdsvis kommunalbestyrelse og sammenlægningsudvalg.

Det synes jeg faktisk er ganske logisk.

Spørgsmål 3:

"Finder ministeren det logisk, at et honorar, der sjældent svarer til en egentlig aflønning i forhold til arbejdsbyrden, fastholdes uændret, når arbejdsbyrden øges væsentligt i et enkelt eller to år?"

Svar:

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 1 og 2.

Spørgsmål 4:

"Ministeren bedes udrede den logiske sammenhæng mellem besvarelserne på de tre foregående spørgsmål."

Svar:

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 1-3.

Spørgsmål 5:

"Ministeren nævnte under 1. behandlingen, at der kunne være en vis forståelse for, om man generelt drøftede niveauet for vederlæggelse af de menige medlemmer af kommunale råd. Er det et synspunkt, ministeren vil følge op, eller var det en mere generelt præget bemærkning."

Svar:

Det, jeg nævnte under 1. behandlingen, var, at hvis man synes, det bliver for nøjsomt med den nuværende vederlagsordning, må man rejse en helt anden debat end debatten om reduktion på grund af dobbelthverv i 2006, nemlig en debat, der mere generelt handler om honoreringsniveau i lokal- og regionalpolitik.

Personligt finder jeg ikke anledning til at starte en sådan debat på nuværende tidspunkt.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at der allerede i de vederlagsregler for 2007 og fremefter, som blev udstedt i december 2005, er foretaget nogle justeringer af vederlaget i lyset af kommunalreformen.

Der er således bl.a. taget højde for, at en række kommuner bliver væsentligt større efter kommunesammenlægningerne. Det faste vederlag i kommuner med et indbyggertal på over 80.000 indbyggere vil således fremover komme på linje med det nuværende vederlagsniveau i Frederiksberg, Odense, Aalborg og Århus Kommuner. Endvidere er rammerne for udvalgsvederlag til de menige medlemmer samtidig sat op. Herved har det bl.a. været hensigten at tage højde for den bredere kommunale opgaveportefølje, som følger af strukturreformen, og et eventuelt behov i kommunerne for at justere udvalgsstrukturen derefter.

I øvrigt mener jeg, at der ville være en betydelig risiko for, at en mere generel diskussion af vederlagsniveauet for kommunalpolitikere på nuværende tidspunkt ville blive præget af den helt særlige situation, som hersker i 2006.